

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

3. Следва да се въведат специфични и целесъобразни мерки за сътрудничество между държавите-членки, което може да доведе до приемането на инструменти по Хагската конвенция.
4. Единни общностни формуляри за насърчване на информацията относно решенията за защита и разпространението, признаването и изпълнението на тези решения.
5. Изработване на единен образец на равнище Европейски съюз за решенията за поставяне под запрещение, с цел да се гарантира тяхната ефективност във всички държави-членки,

Б. ПРЕДЛОЖЕНО ДЕЙСТВИЕ

1. Отправя искане към Комисията, веднага щом е налице достатъчно опит относно действието на Хагската конвенция, да представи на Парламента съгласно член 65 от Договора за ЕО законодателно предложение относно засилване на сътрудничеството между държавите-членки и подобряване на признаването и изпълнението на решения, свързани със защитата на пълнолетни лица, решения за поставяне под запрещение и безсрочни генерални пълномощни.

Укрепване на мира и изграждане на нация в следконфликтни ситуации

P6_TA(2008)0639

Резолюция на Европейския парламент от 18 декември 2008 г. относно перспективите за укрепване на мира и изграждане на нация в следконфликтни ситуации (2008/2097(INI))

(2010/C 45 E/14)

Европейският парламент,

- като взе предвид разпоредбите от Хага от 1907 г., четирите Женевски конвенции от 1949 г. и допълнителни протоколи I и II от 1977 г.,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека,
- като взе предвид всички конвенции на ООН за правата на човека и факултативните протоколи към тях,
- като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права от 1966 г. и двата факултативни протокола към него,
- като взе предвид Устава на ООН от 1945 г. и по-специално членове 1 и 25 от него и, в Глава VII, членове 39 и 41 от нея,
- като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека от 1950 г. и протоколите към нея,
- като взе предвид Декларацията на ООН за хилядолетието от 8 септември 2000 г., която очертава Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) като съвместно установени от международната общност критерии за премахване на бедността,
- като взе предвид Резолюция 60/1 от 24 октомври 2005 г. на Общото събрание на ООН относно резултатите от световната среща на върха през 2005 г. и по-специално параграфи 138—140 от нея относно отговорността за защита на населението от геноцид, военни престъпления, етнически прочиствания и престъпления срещу човечеството,

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

- като взе предвид мироопазващите операции и операциите за изграждане на мира на ООН в Конго (1962 г.), Намибия (1988 г.), Салвадор (1992 г.), Камбоджа (1992 г.), Сомалия (1992 г.), Югославия — Сърбия, Хърватска, Босна и Херцеговина (1992—2002 г.), Хаити (1994 г.), Източна Славония (1995—1998 г.), Косово (1999 г.), Сиера Леоне (1999 г.), Източен Тимор (1999 г.) и ръководената от Обединеното кралство и САЩ мисия в Ирак (2003 г.), както и мисиите в Афганистан (2001 г.) под ръководството на Международните сили за поддържане на сигурността (ИСАФ) на НАТО,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ), от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. ⁽¹⁾, последно изменено с Решение № 1/2006 на Съвета на министрите на АКТБ—ЕС ⁽²⁾ („Споразумението от Котону“),
- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, на Европейския парламент и на Комисията относно политиката на Европейския съюз за развитие, озаглавена „Европейският консенсус“ и подписана на 20 декември 2005 г. ⁽³⁾, и по-специално въпросите с отражение в различни области, изброени в раздел 3.3: демокрация, добро управление, права на човека, права на детето и на коренното население, устойчивост на околната среда, равенство между половете и ХИВ/СПИН,
- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, на Европейския парламент и на Комисията, озаглавена „Европейският консенсус относно хуманитарна помощ“ ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1905/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. за създаване на финансов инструмент за сътрудничество за развитие ⁽⁵⁾ (Инструмент за сътрудничество за развитие (ИСП)),
- като взе предвид стратегическото партньорство между Африка и ЕС: „Съвместна стратегия Африка—ЕС“, подписано на срещата на върха ЕС-Африка през декември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 19 ноември 2007 г. относно Западните Балкани,
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 16 юни 2008 г. относно ръководните принципи на ЕС по отношение на децата при въоръжени конфликти,
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 13 ноември 2006 г. относно насърчаването на равенството между половете и интегрирания подход за равно третиране на жените и мъжете при управление на кризи,
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 21 и 22 ноември 2005 г. относно стратегията на ЕС за Африка,
- като взе предвид политическата рамка на Африканския съюз (АС) в областта на следконфликтното възстановяване и развитие (СВР), утвърдена от държавите-членки на АС по време на срещата на върха в Банджул, проведена от 25 юни до 2 юли 2006 г.,
- като взе предвид десетте принципа за добро международно участие в нестабилни държави и ситуации на нестабилност, подкрепени от Групата на нестабилните държави към Комитета за подпомагане на развитието към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР/КПР) и утвърдени на срещата на високо равнище на ОИСР/КПР на 3—4 април 2007 г. в Париж,

⁽¹⁾ ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 247, 9.9.2006 г., стр. 22.

⁽³⁾ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 25, 30.1.2008 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 41.

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

- като взе предвид насоките на ОИСП/КПР относно реформа на сектора на сигурността и управлението,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност, одобрена от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид определението за „преходно правосъдие“ в доклада на Генералния секретар на ООН през 2004 г., озаглавен „Върховенството на закона и преходното правосъдие в общества в конфликт и след конфликт“⁽¹⁾,
- като взе предвид финансовия инструмент от 12 милиона евро, създаден от Комисията в рамките на Инструмента за стабилност, с цел оказване на помощ на временни трибунали и инициативи за преходно правосъдие по света,
- като взе предвид Съобщението на Комисията от 25 октомври 2007 г., озаглавено „ЕС в търсене на отговор за справяне със ситуации на несигурност — намеса в трудна среда с цел устойчиво развитие, стабилност и мир“ (СОМ(2007)0643),
- като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2007 г. относно действията на ЕС в отговор на ситуации на нестабилност в развиващите се страни⁽²⁾,
- като взе предвид Съобщението на Комисията относно предотвратяването на конфликти СОМ(2001)0211 и програмата на ЕС за предотвратяване на сериозни конфликти, приета от Европейския съвет в Гьотеборг, проведен на 15—16 юни 2001 г.,
- като взе предвид изявлението на председателството на ЕС до ООН, озаглавено „Върховенството на закона и преходното правосъдие в общества в конфликт и след конфликт“ от 6 октомври 2004 г.,
- като взе предвид концепцията на ЕС за подкрепа на разоръжаването, демобилизацията и реинтеграцията, одобрена от Съвета на Европейския съюз на 11 декември 2006 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 23 април 2001 г., озаглавено „Обвързване на помощ, възстановяване и развитие — оценка“ (СОМ(2001)0153),
- като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2007 г. относно актуалното състояние на отношенията ЕС—Африка⁽³⁾,
- като взе предвид резолюция № 3937/07 на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС и доклада от юли 2007 г. на нейната комисия по политически въпроси относно доброто управление, прозрачността и отчетността по отношение на използването на природните ресурси на страните от АКТЬ⁽⁴⁾,
- като взе предвид резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността и резолюция 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно сексуалното насилие върху цивилни граждани при конфликти,
- като взе предвид „Схема за съвместна стратегия ЕС—Африка“, одобрена по време на осмата среща на министърската тройка ЕС—Африка на 15 май 2007 г. в Брюксел,
- като взе предвид член 177 и член 181 от Договора за ЕО,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по развитие и становищата на Комисията по правата на жените и равенството между половете и Комисията по външни работи (А6-0445/2008),

⁽¹⁾ (S/2004/616).

⁽²⁾ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 460.

⁽³⁾ ОВ С 263 Е, 16.10.2008 г., стр. 633.

⁽⁴⁾ ОВ С 254, 26.10.2007 г., стр. 17.

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

- А. като има предвид, че половината от излизашите от конфликт държави изпадат отново в положение на конфликт в рамките на пет години и че 340 милиона от крайно бедните хора по света живеят в държави в нестабилна ситуация, като липсата на военни действия не води автоматично до утвърдена и дълготрайна стабилност и устойчиво развитие;
- Б. като има предвид, че ЦРХ определят последователни и обвързани с конкретни срокове цели за премахване на бедността в дългосрочен план; като има предвид че до 2010 г. половината от най-бедното население по света може би ще живее в държави, които са обект на или са изложени на риск от съпроводени с насилие конфликти ⁽¹⁾;
- В. като има предвид, че изграждането на стабилни и устойчиви държави изисква изграждане на способна и подотчетна държавна администрация, в която да няма политическа намеса и корупция;
- Г. като има предвид, че наличието на прозрачен, отговорен и професионален сектор на сигурността е от основополагащо значение за създаването на условия за подпомагане на мира и развитието;
- Д. като има предвид, че акцентът на реформата на сектора на сигурността трябва да пада върху осигуряването на ефективна и легитимна държавна администрация, която да е прозрачна, подотчетна на граждански орган и да откликва на нуждите на обществеността;
- Е. като има предвид, че разпространението на малокалибрени оръжия и леко въоръжение стимулира конфликтите и престъпността, както и че три четвърти от документираните жертви на противопехотни мини през 2006 г. са цивилни граждани ⁽²⁾;
- Ж. като има предвид, че освен че имат трагични последици за развитието и правата на човека, съпроводените с насилие конфликти също така отблъскват чуждите инвеститори, което води до значително намаляване на растежа, отклоняват инвестициите от икономиката и основните услуги (според наскоро публикуван доклад ⁽³⁾, в резултат на въоръжен конфликт икономиката на една африканска страна се е свила с 15 %); като в същото време един здрав частен сектор в крайна сметка може да създаде основа за устойчиви приходи за едно легитимно правителство;
- З. като има предвид, че дългосрочна стабилност може да се постигне само чрез ангажиране на всички заинтересовани страни, включително жените и малцинствата, в омиротворяването, националното помирение и националното изграждане;
- И. като има предвид, че комисиите за установяване на истината и помирение могат да помогнат на обществата при справяне с последиците от масови злоупотреби, да спомогнат за улесняване на диалога между общностите и бившите опоненти в конфликта и да допринесат за гарантирането на справедливост, обезщетения и реформи, които ще намалят вероятността от бъдещ конфликт;
- Й. като има предвид, че институционалната рамка, която би позволила развитието на гражданско общество, се основава на свободата на сдружаване и изразяване на мнение и на развитието на свободни медии под закрилата на закона;
- К. като има предвид, че в една устойчива и добре функционираща държава има нужда също така от силно гражданско общество, което да защитава хората от злоупотреби с властта, както и от свободен печат, който да се противопоставя на опити за превишаване на правомощията от страна на изпълнителните органи;
- Л. като има предвид, че държави в нестабилно положение трябва да бъдат насърчавани да позволяват на неправителствените организации (НПО) да работят без да бъдат излишно ограничавани от бюрократични закони за регистрация и от процедури, които пречат на развитието на истински ефективно гражданско общество;
- М. като има предвид, че една средностатистическа развиваща се страна се посещава 260 пъти на година от дарители и че през 2006 г. във всички развиващи се страни са били извършени 70 000 транзакции на дарителска помощ и че средната стойност на проект е била само 1,7 милиона щатски долара;

⁽¹⁾ Изчисления на Департамента за международно развитие въз основа на прогнозите на Световната банка в „Global Economic Prospects 2006: Economic implications of Remittances and Migration“, Световна банка, Вашингтон, 14.11.2005 г.

⁽²⁾ Доклад на Landmine Monitor за 2007 г. „Toward a Mine-free World“.

⁽³⁾ Доклад Safer World, Oxfam на IANSA от октомври 2007 г. — „Africa's Missing Billions“.

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

- Н. като има предвид, че според извършената през 2007 г. партньорска проверка на ОИСР/КПР относно политиката на ЕО за сътрудничество за развитие, ЕС трябва да използва по-систематично анализите на конфликти в рамките на програмите и проектите на национално равнище с цел да се подобри тяхната ефективност и да се гарантира, че нямат отрицателно въздействие;
- О. като има предвид, че Комисията, в рамките на последващите действия по съобщението ѝ относно отговора на ЕС за справяне със ситуации на несигурност и последвалите заключения на Съвета и резолюция на Парламента, трябва да подготви План за изпълнение за 2009 г., като отчита опита и информацията, придобити посредством „пилотни действия“, и като средство за оценка на ефективността на различните инструменти на ЕС с оглед на тяхното оптимизиране в областта на сигурността и развитието;
- П. като има предвид, че освен определянето на шест пилотни държави (Бурунди, Гвинея Бисау, Хаити, Сиера Леоне, Източен Тимор и Йемен), обсъжданията, които започнаха между Комисията, Съвета, Европейския парламент и гражданското общество като част от последващите действия по гореспоменатото съобщение на Комисията относно отговора на ЕС за справяне със ситуации на несигурност, все още не са направили възможно предприемането на конкретни мерки на място;
- Р. като има предвид, че европейски предприятия присъстват и имат интереси в конфликтни зони;
1. Подкрепя „отговорността за защита“, така както е потвърдена от ООН, с цел да засили, а не да урони държавния суверенитет, и подчертава, че ЕС и неговите държави-членки следва да се считат за обвързани с нея; подчертава, че „отговорността за защита“ следва да се разглежда като средство за допринасяне за сигурността на хората; като подчертава, че самата държава носи основната отговорност за предотвратяване на геноцид, военни престъпления, етническо прочистване и престъпления срещу човечеството срещу населението ѝ, по-силно подчертава отговорността на всяко отделно правителство за защита на собствените му граждани; счита, обаче, че когато правителствата нямат възможност или желание да предоставят подобна защита, отговорността за предоставяне на подходящи действия става колективна отговорност на широката международна общност; отбелязва още, че такива действия следва да целят предотвратяване, а не реагиране, и да включват употребата на принудителна военна сила единствено като крайна мярка; признава, че това е важно ново приложение на принципа на сигурност на хората;
 2. Изисква изпълнението на декларацията на тогавашния генерален секретар на ООН Кофи Анан, направена в неговия доклад за 2000 г. пред Общото събрание: „държавният суверенитет предполага отговорност, а основната отговорност за защита на населението се носи от държавата; там където населението търпи сериозни страдания в резултат на вътрешна война, размирици или провал на държавата и въпросната държава не желае или не може да спре това, принципът за ненамеса отстъпва на международната отговорност за защита“;
 3. Счита, че процесите на укрепване на мира и изграждане на държавата преминават през две фази: фаза на стабилизиране при която ударението пада върху сигурността, законността и реда и гарантирането на основните услуги; и втора фаза на държавно изграждане при която ударението пада върху управлението и институциите, които го осъществяват, като:
 - а) втората фаза не трябва да започва преди страната да се стабилизира, тъй като институции, изградени преди стабилизацията, ще отразяват характера на конфликта, а не това от което страната има нужда за стабилен и траен мир;
 - б) по време на фазата на държавно изграждане е важно да се правят компромиси, за да се спазват стандартите и да се отговори на очакванията на гражданите на съответната страна, а не на идеалите на силите, осъществили интервенцията;
 - в) по време на фазата на държавно изграждане, силите, осъществили интервенцията, трябва да предадат отделните институции на местните органи; точно през този период могат да се очаква евентуални неуспехи, които трябва да бъдат приемани, при условие, че не застрашават напредъка на съответната страна като цяло;
 4. Подчертава значението на фокусирането върху основните причини за конфликтите в политическите диалози между ЕС и трети страни и в програмите за сътрудничество в областта на развитието, така че да се разработят механизми за ранно известяване за държави, които не се справят със задълженията си, като се наблюдават възможни предвестници или индикатори за гражданско насилие, като исторически деления, проблеми между етнически групи и племена, религиозни конфликти, неравенство и бедност; в този контекст подчертава по-специално необходимостта от отделянето на нови средства за приспособяване и опазване на околната среда като начин за предотвратяване на възникването на конфликти, свързани с изменението на климата и околната среда;

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

5. Призовава Комисията да определи предотвратяването на конфликти като тема от сътрудничеството за развитие с отражение в много области и да интегрира чувствителността към конфликти и анализа на конфликти в съществуващите и в нови политики, в стратегическите документи на държавно и регионално равнище и във всички съответни финансови инструменти за външно сътрудничество;
6. Припомня, че мирът не представлява единствено отсъствието на война, че няма мир без справедливост и че прекратяването на военните действия не води задължително до сигурност за мъжете и жените; също така припомня важната роля на жените за предотвратяването и разрешаването на конфликти и за изграждането на мира и подчертава значението на тяхното равнопоставено участие и пълно ангажиране във всички усилия за поддържане и насърчаване на мира и сигурността;
7. Изразява твърда убеденост, че трябва да бъдат положени всички възможни усилия, за да се гарантират минимални стандарти при предоставяне на основни услуги за засегнатото от конфликтите население, по-специално по отношение на достъпа до храна, чиста вода и хигиенни условия, лекарства, здравни грижи (включително грижи за репродуктивното здраве) и лична сигурност; в краткосрочен план осигуряването на стоки и услуги от първа необходимост трябва да има предимство пред съображенията за устойчивост;
8. Счита, че в следконфликтни ситуации следва да има координация между укрепването на мира, хуманитарната помощ и дейностите за развитие в съответствие със стратегическата рамка „Обвързване на помощ, възстановяване и развитие“ и да се осигури съгласуваност на връзката между сигурност и развитие;
9. Счита за необходимо отчитането на измерението на половете при разглеждането на въпросите на бежанците и вътрешно разселените лица, включително при планирането на лагери за бежанци;
10. Подчертава необходимостта от задълбочаване на гражданско-военната съгласуваност; заема становището, че в следконфликтни ситуации преходът от военна към гражданска сигурност трябва да се извърши веднага, щом това стане осъществимо от практическа гледна точка, както и че международните сили следва постепенно да бъдат допълвани и заменяни от национална и регионална гражданска полиция с необходимата професионална подготовка, като се гарантира висок приоритет на справедливото прилагане на върховенството на закона и на административните процедури към всички групи, участвали в конфликта;
11. Подчертава необходимостта от постигане на баланс между гражданските и военните компоненти на помощта за развитие, за да се гарантира функционирането на основните услуги, свързани с инфраструктурата и управлението, без да се омаловажават изискванията относно възстановяването, реабилитацията и поставянето на ново начало на демократичните и икономически процеси;
12. Призовава за насърчаване на правата на човека чрез подкрепа на обучението в тази област в армията и полицията (включително провеждането на кампании относно човешките и гражданските права на засегнати групи от населението); за обучение в школи за допълнително обучение относно международните стандарти в областта на гражданската и военната полиция, както и за изработване на кодекс на поведение на служителите в областта на сигурността, за разграничаване на областите на отговорност на полицията и армията, за създаване на бюра на омбудсмани по въпросите на правата на човека и комисии по правата на човека, както и за организиране на обучение в областта на правата на човека за местните органи и държавните служители;
13. Подчертава съществената необходимост военният капацитет на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) да продължи да се развива, с цел Европейският съюз и неговите държави-членки да бъдат в състояние да допринасят по-добре за стабилизирането и развитието на общества след конфликт;
14. Счита, че е жизненоважно да се търси решение за преодоляване на причините за нестабилността и проблемите на общества след конфликт чрез съчетание от граждански и военни мерки; отбелязва, че без гаранциите за сигурност на мироопазващите сили на място не може като цяло да се реализира съществената предпоставка за стабилността в раздираните от конфликти общества (т.е. сигурността на физическите лица и тяхното имущество);

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

15. Подчертава, важноста на реформата на сектора за сигурност и на процесите на разоръжаване, демобилизация и реинтеграция като основни фактори за гарантиране на траен мир и устойчиво развитие; призовава Съвета и Комисията да ускорят изпълнението на място на политическата рамка на ЕС за реформата на сектора за сигурност и на концепцията на ЕС в подкрепа на процесите на разоръжаване, демобилизация и реинтеграция, с оглед увеличаване на ролята, съгласуваността и ефикасността на действията на ЕС в тези области; призовава за увеличаване на финансирането от Общността за реформата на сектора за сигурност и процесите на разоръжаване, демобилизация и реинтеграция, като се отделя специално внимание на онези страни, в които ЕС вече е разположил мисии на ЕПСО; призовава всяка финансирана от Общността дейност в областта на реформата на сектора за сигурност и процесите на разоръжаване, демобилизация и реинтеграция, целяща подкрепа на операции на ЕПСО в конфликтни и следконфликтни ситуации, да бъде взета предвид възможно най-скоро в етапа на планиране на операции, по-конкретно в проучвателната фаза или по време на разработването на Концепции за управление на кризи/концепции за операции;
16. Подчертава, че реформата на сектора за сигурност може да бъде ефективен инструмент за засилване на дипломатията и отбраната, като в същото време намалява дългосрочните заплахы за сигурността, като способства за изграждането на стабилни, благоденстващи и мирни общества; реформата на сектора за сигурност трябва да включва възстановяването или реформирането на институции и ключови министерски постове, които поддържат и осигуряват надзор на безопасността и сигурността на приемащата нация и нейното население;
17. Изисква от ЕС, при оказване на подкрепа за следконфликтна реформа на сектора за сигурност, да включи перспективата на половете под формата на обучение по въпросите на половете и експертни мнения относно конституцията, изборите, полицейските сили и съдебната власт;
18. Заема становището, че бившите бойни лидери трябва да се откажат напълно от насилието преди интеграцията им в официални институционални структури, които насърчават съвместното управление, като същевременно се гарантира, че обществеността и всички заинтересовани страни получават непрекъснато информация и са ангажирани във всички разисквания относно условията на съвместното управление;
19. Подчертава значението на възприемането на ориентиран към половете подход при договарянето и прилагането на споразумения за мир, така че да бъде насърчавана конституционната защита на правата на жените;
20. Поради факта, че мнозинството от жертвите при конфликтни ситуации са пострадали от малокалибрени оръжия и леко въоръжение (МОЛВ), призовава Комисията и Съвета спешно да предприемат последващи действия на решението на Съда на Европейските общности от 20 май 2008 г. относно компетенциите на Общността за борба срещу разпространението на МОЛВ ⁽¹⁾, като ускорят изпълнението на европейската стратегия за борба срещу незаконното натрупване и трафик на МОЛВ и муниции за тях, и като напреднат с планирането на предоставяните от ЕО финансови средства, по-специално от Европейския фонд за развитие и от Инструмента за стабилност, за свързани с МОЛВ програми, които да бъдат изпълнявани на място; предлага многостранните и регионалните финансови институции да предприемат мерки, там където е целесъобразно, за установяване на свързани с МОЛВ програми в рамките на кампаниите за преустройство и възстановяване в следконфликтни райони и на усилията за консолидиране на въпросите на управлението, подобряване на законодателството и увеличаване на операционния капацитет на правоприлагащите органи по отношение на МОЛВ; призовава Съвета и Комисията да продължат да насърчават разработването на международен, правнообвързващ договор в областта на търговията с оръжия както на двустранна, така и на многостранна основа;
21. Счита, че доброволното завръщане на бежанците и вътрешно разселените лица трябва да бъде основен приоритет, като същевременно им се гарантира сигурна прехрана, по-конкретно чрез предоставяне на ефективни здравни и образователни услуги (включително кампании за ограмотяване сред жените) и възможности за трудова заетост, и че то трябва да се осъществи посредством междугрупов диалог, обучение в областта на мира, международно придружаване, борба с предрасъдките и обучение по отношение на разнообразието, ангажиране на бившите воюващи в общността, процедури за обработка на териториални искания и лекуване на травмите; счита, че при съвместимост на етническия и религиозния профил, вътрешно разселените лица следва да бъдат заселени из цялата страна и върнати в собствените им села и градове, а не съсредоточени в големи групи, което може да доведе до конфликти и насилие;
22. Подчертава необходимостта от това, жените да завършат и да продължат своето образование след конфликта; счита, че за тази цел е необходимо активно да се насърчава възобновяването на обучаването по време на възстановяването на страната;

⁽¹⁾ Дело С-91/05, Комисията срещу Съвета.

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

23. Решително подчертава необходимостта от провеждане на консултации с местните организации на жените и международните женски мрежи за мир и подкрепа за тях; препоръчва предоставяне на политическа и финансова подкрепа, обучение, изграждане на капацитет и техническа помощ, включително по въпросите на преговорите за мир и на разрешаването на конфликти по ненасилствен начин;
24. Поддържа становището, че държавите-членки имат морално задължение да предоставят убежище на бежанците, които бягат от зони на конфликт; счита, че това задължение може да се изпълни само въз основа на разделяне на тежестта между държавите-членки; освен това счита, че държавите-членки следва да оказват активно помощ на бежанците, които желаят да се завърнат в своите страни по произход след края на съпрово-ден с насилие конфликт;
25. Потвърждава първостепенното значение на справедлива политика в областта на миграцията спрямо развиващите се страни; отбелязва, че миграцията може да се превърне в положителна сила в процеса на развитие, предимно чрез парични преводи, изпращани от мигрантите, които живеят в ЕС, чрез намаляване на изтичането на мозъци, чрез улесняване на миграцията в обратна посока, както и чрез предотвратяване на трафика на хора;
26. Подчертава, че трябва да се предприемат действия за насърчаване на събирането на семействата и реинтеграцията на засегнати от въоръжени конфликти деца и за гарантиране на достъп до образователни програми, професионално обучение и психологическа подкрепа, като се отчитат специфичните нужди на момичетата;
27. Призовава за ефективно изпълнение на предложението на Комисията по разоръжаване, демобилизация и реинтеграция на бивши бойци; включително реинтеграция на бойците в гражданското общество чрез предоставяне на храни, палатки, одеала, медицинска помощ и граждански дрехи; осигуряване на транспортирането на бившите войници до родните им места или до места по техен избор; подкрепа за програми за пенсиониране на политически служители или военнослужещи, осигуряване на жилища за бивши войници, схеми за подпомагане на заплащането; организиране на курсове за гражданско обучение на бивши войници и програми за психологическо възстановяване за бивши бойци и целево отделяне на допълнителни средства за схеми за осигуряване на трудова заетост и програми за създаване на нови работни места;
28. Посочва, че програмите за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция следва да включват специфични разпоредби за бивши бойци от женски пол;
29. Подчертава, че борбата срещу използването на деца войници и на момичета, набирани във въоръжените сили и подлагани на сексуален тормоз, се обединява с борбата за подобряване на ежедневието на жените, които живеят в региони в процес на укрепване на мира и изграждане на нация след конфликт;
30. Изразява становището, че процесите за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция следва също така да бъдат насочени към социалното и икономическото развитие и да обезпечат програми за финансова помощ за спешни нужди;
31. Счита, че отговорността на местно равнище за процеса на укрепване на мира е от съществено значение за гарантиране на дългосрочна стабилност;
32. Счита, че международните дарители следва да отчитат регионалните и местните условия при разработването на политика за възстановяване на стабилността и демокрацията, като се опират на придобития опит в насърчаването на икономическото развитие в обществата в след конфликтни;
33. Отбелязва, че една подходяща стратегия на помирение трябва да отчита ролята, която жените играят в процесите на утвърждаване на мира; подчертава, че в програмите за помирение трябва да се включват специфичните потребности на децата, засегнати от въоръжени конфликти;
34. Счита, че държавна легитимност може да бъде изградена само чрез добро и ефективно управление; подчертава, че институциите, изборните процедури, регистрацията на гласоподавателите и избирателните списъци, идентифицирането на гласоподавателите и механизмите за борба с корупцията трябва да бъдат възможно най-прозрачни и подлежащи на отчетност, тъй като са предпоставка за защитата на правата държава, правата на човека, демократичните институции и достойнството на населението, както и за икономическото развитие, инвестициите и търговията;

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

35. Счита, че фактори като правова държава, стабилна парична единица, свободен пазар, ефективна и компетентна държавна администрация, независима съдебна власт и некорумпирани законодателни и изпълнителни органи, съставляват средствата, посредством които отделните лица и общности със своя труд и предприемчивост могат действително да увеличат богатството на своите нации;
36. Призовава за създаване на широко специализирани съвети за инвестиции с цел насърчаване на приоритетни отрасли, които могат да привлекат преки чуждестранни инвестиции, които да създадат нови работни места извън традиционните селскостопански отрасли, чрез подкрепа на развитието на либерални инвестиционни кодекси и свободни от данъци индустриални зони;
37. Призовава Комисията да създаде звено за дерегулация, което да съветва излизашите от конфликт държави как да изградят своята икономическа инфраструктура, така че да премахнат бюрократичните проверки, които спират или забавят създаването на малки предприятия, откриването на банкови сметки и регистрацията на земя и дружества; ограничаването на използването на рисков капитал, когато е възможно, и данъчните стимули за формирането на предприятия следва да се прилагат по-специално чрез програми с подкрепа на бюджета;
38. Счита за жизнено важно включването на жените в икономическите дейности в общества след конфликт с цел подкрепяне на тяхното социално-икономическо оправомощаване и възможност за предприемачество и подчертава положителната роля на микрокредитите;
39. Твърдо вярва, че отговорността на местно равнище за сътрудничеството с ЕС в областта на развитието може да бъде укрепена чрез участието на националните парламенти, включително чрез взаимодействие и изграждане на капацитет между Европейския парламент и парламентите на страните партньори; включително чрез системи за поддържане на информационни и съобщителни технологии, съвременни технологии за гласуване, за предоставяне на лични карти там, където няма свидетелства за раждане и други документи, свързани с гражданското състояние;
40. Подчертава необходимостта от подкрепа за местните органи чрез предоставяне на подходящо обучение и споделяне на опит; във връзка с това припомня ангажимента на Европейския парламент към принципите и практиките на парламентарната демокрация;
41. Подчертава, че при провеждане на избори в следконфликтна държава участието на жените следва да бъде подкрепяно посредством специфични програми и с квоти на всички равнища;
42. Подчертава значението на независимия мониторинг на прозрачността и отчетността при използване на ресурсите, които могат да изиграят важна роля в следконфликтни ситуации, ако бъдат инвестирани в държавно изграждане; също така подчертава значението на борбата с всички форми на прарасване на средства, измама и корупция чрез подходящи антикорупционни механизми и бдителната подкрепа на гражданското общество;
43. Подчертава необходимостта от ускоряване на изпълнението на Конвенцията на ООН за борба с корупцията, за да се попречи на източници на незаконни финансови средства да разпалват конфликти и да застрашават стабилизирането на следконфликтни ситуации, тъй като корупцията прави институциите неефективни, увеличава социалната маргинализация, изкривява процеса на вземане на решения и нарушава обезпечаването на основни услуги;
44. Подчертава, че подкрепата за местните общности, семействата, организациите на гражданското общество, включително организациите на жените, организациите за микрокредитиране и местните мрежи е предпоставка за всяка успешна политика на развитие; във връзка с това призовава Комисията и държавите-членки да предоставят политическа и финансова подкрепа за местните организации за мир и права на човека, включително и по време на криза, по-специално чрез Инструмента за стабилност на ЕС и неговия компонент за реакции при кризи;
45. Подчертава, че в следконфликтни ситуации регистрацията на правата на собственост върху земя и регулирането на собствеността върху земята трябва да става в съответствие с международното право в областта на правата на човека, за да се предотврати незаконното присвояване на земя от правителства, частни дружества или управляващи елити, често за сметка на най-бедните и най-уязвимите, включително завръщащи се бежанци и вътрешно разселени лица; също така подчертава, че трябва да се положат усилия за укрепване на съдилищата, за да могат те по-добре да прилагат вещното и търговското право, по-специално в страни, в които жените имат по-нисък правен статус или са лишени от основни права на собственост;

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

46. Отново изтъква своя ангажимент за защита на правата на жените и децата в следконфликтни ситуации, с крайната цел да се вземат нужните мерки за увеличаване правата на жените — задължително изискване за постигането на траен мир и стабилност;
47. Счита, че много развиващи се страни разполагат с основните природни ресурси, които са нужни за тяхното развитие, но лошото управление на природните ресурси като петрол и диаманти и свързаните с тях погрешни практики, тласкат държавите към нов цикъл от конфликти; изразява съжаление по повод на участието на различни (местни, регионални, международни и транснационални) действащи лица в злоупотребата с тези ресурси и тяхната експлоатация; настоятелно призовава държавите-членки да насърчават и подкрепят доброто управление на природните ресурси, както и да предприемат действия срещу експлоатацията и трафика им, особено там, където това допринася за избухване, ескалация или продължаване на въоръжен конфликт;
48. Признава постиженията на процеса Кимбърли, на Инициативата за прозрачност на добивната промишленост и на Плана за прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията, призовава за тяхното утвърждаване и по-ефективно изпълнение и прилагане;
49. Отново изтъква заключенията на доклада относно изменението на климата и международната сигурност, представен на 14 март 2008 г. пред Европейския съвет от върховния представител на ЕС и Европейската комисия⁽¹⁾, в който се предупреждава, че изменението на климата крие опасност от допълнително обременяване на вече нестабилни и податливи на конфликти държави и региони, като създава нови имиграционни потоци и засилва рисковете за сигурността на ЕС; настоятелно призовава Комисията да вземе предвид съображенията, свързани с изменението на климата, в своите усилия за укрепване на мира;
50. Счита, че правосъдието е от решаващо значение за жертвите на конфликти и че националните съдилища, при наличието на функционираща, независима и обективна съдебна система могат да бъдат в по-добро положение от международните трибунали за военни престъпления да гарантират поемането на отговорност за националните съдебни процеси и за наказването на виновните лица; във връзка с това предлага, в следконфликтен контекст, да се проучи възможността за съставяне на карта на предишни нарушения на правата на човека, извършени по време на конфликта;
51. Призовава за укрепване на съдебните системи посредством обучение на съдии и главни прокурори, конференции за реформата на съдебната система, независими системи за назначаване на магистрати, добро възнаграждане на съдебния състав, обезпечаване на оборудване за съдилищата, подобряване на съдебната администрация, водене на архив, управление на бюджета и личния състав и придобиване на съвременни технологии, включително компютри за проследяване на делата;
52. Призовава опитни НПО да предоставят правна помощ за уязвимите групи, етническите малцинства, безимотните селяни и други маргинализирани групи и обучение на помощник-адвокати за увеличаване на достъпа до съдебната система;
53. Счита за жизнено важно прекратяването на безнаказаното извършване на свързани с пола насилствени престъпления и, когато е осъществимо, изключването на тези престъпления от свързаните с амнистия разпоредби, както и гарантирането, че всички жертви на сексуално насилие, по-специално жените и момичетата, имат равна защита според закона и равен достъп до справедливост; като се има предвид неравностойното положение на жените и децата в много общества по отношение на достъпа до правосъдие, счита, че при необходимост следва да бъдат предприети съответни мерки;
54. Подчертава, че е необходимо на жените, които са претърпели сексуално насилие, да бъде предоставен цялостен достъп до услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и до програми за повишаване на чувствителността, които ще помагат на тези жени да преодоляват предразсъдъците, пред които са изправени;
55. Приветства приемането на Резолюция 1820 на Съвета за сигурност на ООН, и по-специално признаването, че сексуалното насилие е заплаха за международния мир и сигурност;
56. Подчертава значението на отчитането на специалните нужди на децата, и по-специално момичетата, в следконфликтни ситуации, особено по отношение на образованието;

(1) S113/08.

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

57. Изразява задоволство от взаимодействието между ЕС и Международния наказателен съд (МНС); подчертава, че подкрепата на ЕС е от основно значение за утвърждаването на мандата на МНС; счита, че е от жизненоважно значение всички държави да подпишат и ратифицират Римския статут на МНС, за да се подобри работата, последователността и съгласуваността на системата на МНС; настоятелно призовава ЕС и държавите-членки на АС да се заемат незабавно с последователното изпълнение на всички издадени от МНС заповеди за арест във всички райони на конфликт;

58. Настоятелно призовава държавите-членки да продължат борбата с безнаказаността, която представлява най-ефективното средство за предотвратяване на бъдещи нарушения на правата на човека, включително като подкрепят работата на установените на международно равнище трибунали;

59. Подчертава, че трайният мир в много отношения зависи от участието и поемането на отговорност за мирния процес от общността, като този процес може да бъде легитимен и да успее единствено при равностойно ангажиране на жените с тяхната важна обществената функция и тяхната решаваща роля при производството на храни и осигуряването на благополучието на семейството, особено в развиващите се страни; призовава, като отчита, че жените и децата съставляват 80 % от бежанците, за оказване на специална подкрепа на жените и за признаване на тяхната жизненоважна роля за изграждането на мира и сигурността, и подчертава, че ролята на международната общност в подкрепата на мрежите на гражданското общество, които свързват местни, национални и международни инициативи, е от решаващо значение за мирния процес;

60. Призовава за създаването на постоянни комисии за мир, които да включват влиятелни членове на всички партии с цел предотвратяване на избухването на насилие от голям мащаб;

61. Счита, че определени организации на гражданското общество могат да служат за улесняване на диалога между групите в конфликт, при условие че това е съчетано с обучение в областта на ненасилственото разрешаване на конфликти и мира; подкрепя създаването на възможности за диалог чрез организирането на национални конференции, кръгли маси между спорещите страни, срещи на малки контактни групи на ниско равнище и обучение в областта на посредничеството на местните НПО, лидерите на общностите и ръководителите на традиционните институции;

62. Призовава държавите-членки, изпълнявайки проектите за развитие, първо да изберат водещ партньор от своите редици, който да опрости механизмите за отчет (дори, когато финансовите средства за проекта идват от друга държава-членка) с оглед постигане на координация и съгласуваност между дарителите; включително да установи счетоводни стандарти относно изискванията за разкриване на информация по отношение на националните парламенти, местните органи и международните организации;

63. Счита за необходимо да се поощрява едно по-видимо присъствие и по-активно участие на жените в средствата за масова комуникация и в обществените платформи, посредством които жените могат да изразяват своето мнение;

64. Припомня, че регистрацията при раждане е основно човешко и гражданско право; подчертава, че регистрацията при раждане е от решаващо значение, най-вече по време на и след приключване на въоръжен конфликт, тъй като спомага за предпазване на децата от нарушаване на правата им, и трябва да се разглежда като основен въпрос на развитието;

65. Подчертава необходимостта от отчиташ чувствителността към конфликти подход по време на целия цикъл на планиране, изпълнение, мониторинг и оценка на програми за развитие с цел да се оптимизират позитивните и сведат до минимум отрицателните им въздействия върху динамиката на конфликта; подчертава значението на систематичното провеждане на анализ на конфликта и на разбирането на движещите сили на конфликтите; счита, че въвеждането на съпоставими критерии е полезен инструмент при оценяването на въздействието на дейностите за сътрудничество за развитие;

66. Призовава за активното ангажиране на съседните на конфликтната зона държави в плана за следконфликтно развитие и възстановяване заедно с международната общност;

67. Призовава Съвета и Комисията да приемат регионален подход за справяне с положението във всяка отделна страна;

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

68. Възнамерява да продължи да взема активно участие в работата, организирана от Комисията като част от последващите действия след гореспоменатото съобщение на Комисията относно действията на ЕС в отговор на ситуации на нестабилност; привлича вниманието на Съвета и на Комисията върху спешната необходимост тази работа, която досега беше твърде бавна, вече да започне да води до конкретни действия на място в ключови области като здравеопазване и образование и призовава Комисията да предоставя на Парламента пълна информация относно предприетите допълнителни стъпки с оглед на заключенията на проучванията на всяка страна и по-конкретно по отношение на използването на тези констатации за идентифицирането и разработването на последващи действия;
69. Счита за необходимо всички делегации на ЕС в трети държави да включват координационен пункт по въпросите на равенството между половете, с подходящи мандат, умения и ресурси;
70. Подчертава спешната необходимост населението на страни, изпаднали в състояние на несигурност, да усети положителни промени в собственото си положение и в положението в страната като цяло, и призовава Съвета и Комисията да не пренебрегват видимите аспекти на дейностите на място;
71. Подкрепя Програмата на ЕС за предотвратяване на сериозни конфликти и мерките за сигурност и развитие, предвидени в Плана за действие на ЕС за 2009 г. и настоятелно призовава Комисията да възприеме като особено приоритетно прилагането на мерките, свързани с укрепване на мира;
72. Подчертава важноста на изграждането на капацитет сред служителите на ЕО за изпълнение на програми, отчитащи чувствителността към конфликти, чрез специализирани насоки и по-конкретно чрез разработването на кратко и ориентирано към съответните служители ръководство за чувствителността към конфликти, което се основава на системите за оценка на въздействието на конфликтите и мира и на ресурсния пакет за чувствителността към конфликти;
73. Счита, че за да бъде ефективна, намесата в следконфликтни преходи трябва да бъде навременна, гъвкава и предсказуема;
74. Подчертава, че всички мисии на ЕС (включително екипи за посредничество и преговори, полицейски и мироопазващи сили) следва да включват консултанти по въпросите на половете, обучение в основното направление по въпросите на половете и най-малко 40 % жени на всички равнища, включително на най-високо управленско равнище;
75. Призовава Комисията да проведе изследване относно въвеждането на основно направление по въпросите на половете във външните мисии на ЕС;
76. Посочва необходимостта от насочване на вниманието към въпросите на половете в изследванията на мира, предотвратяването и разрешаването на конфликти, мироопазващите операции, възстановяването и реконструкцията след конфликти, финансовите инструменти, стратегическите документи на държавно и регионално равнище и при планирането на всички външни интервенции;
77. Подкрепя службата на специалните представители на ЕС като основния инструмент на ЕС за подпомагане на посредническата дейност при уреждането на политически проблеми и за насърчаване на трайна политическа стабилност в общества след конфликт;
78. Насърчава ЕС да разработи най-добрите практики по въпроси, изискващи широко сътрудничество между политически, военни и хуманитарни действащи лица и свързани с развитието действащи лица в областта на предотвратяването на конфликти, посредничеството, поддържането на мира, спазването на правата на човека и върховенството на закона, хуманитарната помощ, възстановяването и развитието в дългосрочен план;
79. Призовава към разработване на план за действие на ЕС относно прилагането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН и изисква от Комисията да призове настоятелно страните партньори и държавите-членки на ЕС да разработят национални планове за действие; предлага преразглеждане на насоките на ЕС относно защитата на правата на човека и мисите на ЕПСО с цел гарантиране на цялостно спазване на Резолюция 1325 и Резолюция 1820 на Съвета за сигурност на ООН;

Четвъртък, 18 декември 2008 г.

80. Подчертава, че Комисията има задължение да подкрепя усилията на страните партньори да развият капацитет за демократична вътрешна отчетност (парламентарен контрол и капацитет за провеждане на одити), когато помощта на Общността се предоставя чрез бюджетна подкрепа; настоятелно призовава Комисията да изпълнява това свое задължение по един по-целенасочен и последователен начин; подчертава, че наличието на упълномощени звена за парламентарен контрол и одитни служби е основен фактор за постигане на устойчиво въздействие на бюджетната подкрепа на ЕС; призовава за разработване на механизми за мониторинг и надзор от страна на гражданското общество, така че то да има правото да контролира използването и въздействието на бюджетната подкрепа на ЕС;
81. Призовава инвестиционните банки, включително Европейската инвестиционна банка, да се погрижат за това техните заеми и инвестиции в следконфликтни държави, особено в страни, богати на природни ресурси, да отговарят на стандартите за правата на човека и за опазване на околната среда и да не предизвикват напрежение;
82. Оценява високо работата на създадената неотдавна Комисия на ООН за изграждане на мира; отбелязва необходимостта от сътрудничество с международните партньори, преди всичко с Обединените нации, по отношение на въпросите, свързани с предоставянето на помощи; настоятелно призовава държавите-членки да се погрижат за това системата на ООН да разполага с необходимите ресурси и да се отчита за подкрепата, която предоставя на процесите вътре в страните, в които участват Комисията на ООН за изграждане на мира и други организации на ООН;
83. Подчертава, че помощта за развитие е изключително важен елемент от укрепването на мира и предотвратяването на конфликти в нестабилни държави, но помощта за развитие и помощта за решаване на конфликти не трябва да включва военни ресурси или компоненти;
84. Препоръчва задължителното прилагане на етичния кодекс за служители на ООН, които служат в следконфликтни зони, и призовава за нулева търпимост по отношение на сексуално насилие, извършено от участници в мироопазващите сили или от служители на НПО;
85. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на държавите, кандидатстващи за членство, генералния секретар на ООН, Комисията на ООН за изграждане на мира, Комисията на АС, Изпълнителния съвет на АС, Панафриканския парламент и Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ—ЕС.

Зимбабве

P6_TA(2008)0640

Резолюция на Европейския парламент от 18 декември 2008 г. относно положението в Зимбабве

(2010/C 45 E/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно Зимбабве, най-скорошната от които е тази от 10 юли 2008 г. относно положението в Зимбабве ⁽¹⁾,
- като взе предвид Обща позиция 2008/135/ОВППС на Съвета от 18 февруари 2008 г. за подновяване на ограничителните мерки срещу Зимбабве ⁽²⁾, която поднови до 20 февруари 2009 г. ограничителните мерки срещу Зимбабве, наложени с Обща позиция 2004/161/ОВППС на Съвета от 19 февруари 2004 г. ⁽³⁾, Регламент (ЕО) № 1226/2008 на Комисията от 8 декември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 314/2004 на Съвета относно някои ограничителни мерки по отношение на Зимбабве ⁽⁴⁾, както и заключенията на Европейския съвет от 11—12 декември 2008 г. относно Зимбабве, в които беше изразена сериозна загриженост относно влошаващото се хуманитарно положение в Зимбабве,
- като взе предвид резолюцията относно ситуацията в Зимбабве, приета от Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ—ЕС на 28 ноември 2008 г.,

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0364.

⁽²⁾ ОВ L 43, 19.2.2008 г., стр. 39.

⁽³⁾ ОВ L 50, 20.2.2004 г., стр. 66.

⁽⁴⁾ ОВ L 331, 10.12.2008 г., стр. 11.